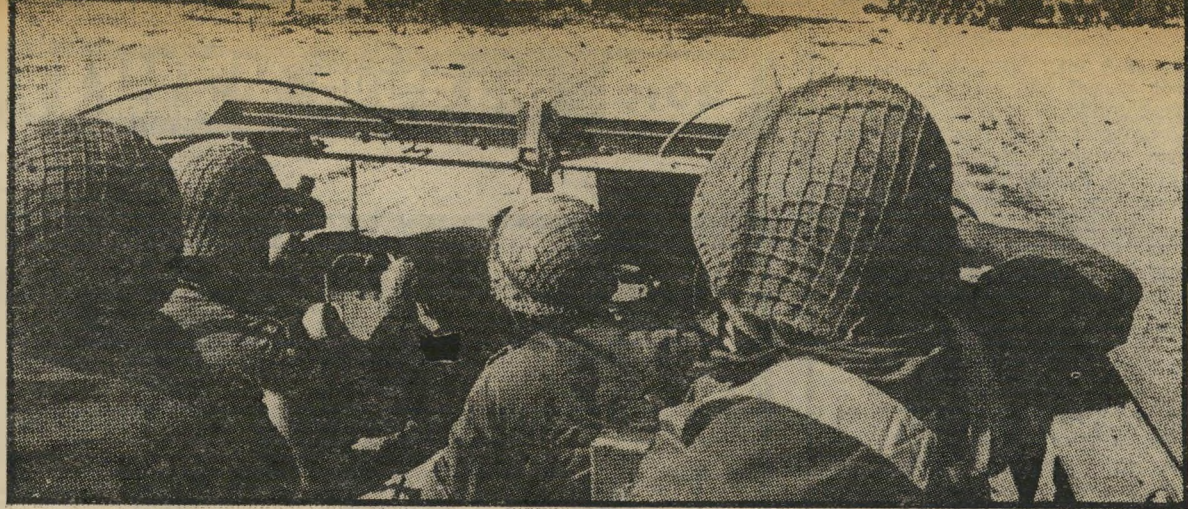

שי חיים o.b. אונה

הטנקים של צה"ל בציר, "לכסיקון", "טירטור" בית-קברות לטנקים

רק בעתיד; כבר המלחמה האחרונה סיפקה לנו, בחזית הדרום, כל הוכחה הנוחצה לכך.

התינוק והאמבטיה

כנחה הגדולה הנשקפת לצה"ל, בי תחום שבו אנו דנים, היא, שיהיה עם מייאמבט המלוכלכים ישפכו גם את התינוק; ותחת להיגמל מן הטנקומאניה, לבנות כוחות מאוונים יותר ולטפח את איכות ושינויות ניהול-המייבצים, תינקט הקיצוניות הקוטבית, אשר סימנתה, "ה" טנק מת".

פיחות ערכו של הטנק, עדידי הדרתו ממעמד, מערכת-הנשק ה"עיקרית", למעמד מישני ונחות ירי תר, משמעה, בנסיונותינו, קאידת הניידות הטאקטית והאופרטיבית של צה"ל ביבשה — כדומר עיקורי עצמו של גורם היתרון (היבשתי) הראשי והקובע שלנו, תוך פתיחת הדרך בפני צבאות-ערב ליוזום וזי קיים שדות-קרב סטאטיים כאופי ייב, אשר יישוטו עדידי הכמויות ויוכרעו כאמצעות העדיפות בכוחו ויצוריאש, ברומה למחמת-העולם הראשונה — או, גרוע מזה, להעי כיר לדיהם את היתרון בניידות המבצעית.

האידיאולוגיה שמאחורי סימנת מות- הטנק אמרת, שכעת שב יסוד "האש" ללחימה והתנבר על היסוד היריבי-המשלה של "התנועה": טילי הנ"מ הקטנים והגדודי לים יפילו את המטוסים כעל שדה-הקרב וגם יטלו כובעים את המסוקים. ריווי המערכים הקובעים באמצעי-נ"ט מכל ה" סוגים ובעיקר אמצעי שיגור והנחת מוקי שים וטילים-נגד-טנקים — המתפתחים ו- הזולכים ומשתכללים מ, "דור" אחד ליוורשן — יורעו במהרה את מרחבי-הלחימה בי פגרי הרק"מ החרונים ויחסלו בשיטתיות, עודנה באיבה, כל תנועה טקטית בקוויו החזית ובנייה.

כך יקפא שדה-הקרב הקרקעי בין קווי החפירות והמיכשולים של שני היריבים; וינצח זה, שיצליח לגייס ולהזרים משאבים עדיפים, אשר בכוחם יגבור על אויבו, באמצעות מלחמת-התשה ושחיקה. שעיקרה הנחתת אש מאסיבית וכושר עדיף לעמידה בפני אש כוז, שינחית היריב.

והזי תפיסת "שדה-הקרב הקפוא" בצור רתה הקיצונית. אינני סבור כי בגירסתה זו היא מקובלת כיום על איזשהו איש-צבא שפוי, אבל יש שאימצה באורח חלקי, או הסוברים שאם איננה חלה עדיין במלואה, הרי לרדתה מובילה התפתחות הטכנולוגי גיה הצבאית.

אזום ככל שטעו אותם אשר הי טיפו להסתמכות מופרזת על יסוד התנועה וראו את שדה-הקרב ואת הלחימה כנוניים ביותר, גדולה עוד יותר טעות אותם הסוברים כי התי נועה הקרקעית, השקטית והאוי פרטיבית, מצטמצמת בהכרח והוי לבת ודינה כימעט דהיעדם.

אחת הסיבות העיקריות לעלייתן של תפיסות מיבצעיות פסימיות אלה היא מרי-אה מרחבי הלחימה של יום-הכיפורים, בצפון ובדרום, שלאחר הקרב נראו כמגי-רשי-גיטאות ענקיים. כמה נשמות חרוצות, בארץ ומחוצה לה, עמדו ומנו את כמויות האמצעים שהושקעו — ואבדו — לשלושת

הצבאות שהשתתפו במלחמת יום-הכיפורים. אובדן עצום זה של אמצעים, ובמיר-חד רק"מ לסוגיו, לא היה כלל ללא תקדים; ובוודאי שלא פועל-יוצא הכרחי של נסיבות המלחמה ותנאי הקרבות הי שונים, אלא, מצד אחד עמדו צבאות-ערב, אשר לא השכילו עדיין להפעיל עוצבות משוריינות גדולות, וכך הניעו קדימה גושי רק"מ, אשר נשחקו והושמדו באש-הטנקים העדיפים שלנו. ממולם לחם צה"ל, שהיה "צבא טנקים", אשר תקף והתגונן כימעט רק על-ידי טנקים — ועוד בטקטיקות פשר טניות ומנוונות. לכן, במקום בו מכתבי "הספר" הפעלת כוחות רב-חייליים משר לבים והסתמכות על צירופי תנועה ואש משתנים ומסוגים שונים, תוך ביצוע תימד רון ותכסיסים, לא ידעו רוב מפקדי צה"ל, וגם לא יכלו, אלא להילחם כפי שלומדו — כלומר, לתקוף כמו בגיראדי, או לתפוס גבעה ולהגן עליה, "בכל מחיר". כצפוי, לא שבו ניסי ששת-הימים על

יחור על הטנק הקפאת שדה-הקרב ושיבה למלחמת-העולם הראשונה

עצמם. "הלם השריון" איבד את כוחו הפי-לאי והטנקים המסתערים כך הפכו מטרות נעות למטווח.

אינו ידע צה"ל להידחם לפי הי "ספר" ואילו הוכשרו מפקדיו לתכי נן ולנחל את קרבותיהם ברמה מיקי צוערת הזולמת עדי-פי הסכימות הי מקובלות והמוכחות, ודאי הדבר זמולחמ, כי שיעורי האכידות יי שחיקת האמצעים היו נמוכים כי הרבה, והתוצאות היו טובות יותר.

במיקרים רבים, ובייחוד בדרום, נשלחו טנקים לתקוף מיתחמים או מערכים, אשר היו רוויים אמצעים נגד-טנקיים. הללו הרי זיקו מעמד וקטלו בטנקים. אך אילו היה הכוח התוקף בנוי ומאורגן כצוות-קרב, עם רגלים — המאומים ומצויידים ללחום יחד עם טנקים וגם נגד רק"מ אויב — ועם אלמנטים של סיוע-אש אורגאני, ובמיוחד מרגמות, היה אותו מיתחם מצרי הופך מאגוז קשה לבעייה טקטית פשוטה ביחס, שאין קושי מיוחד לספל בה.

צומת מול צומת

אחת הדוגמות להמחשת אמת זו — שלקחי מלחמת-העולם-השנייה הרי רוח, כמוכן, כתורה מסיני — היא הלחימה העיקשת וההירואית שניהלה, בלילה-הב קעה אל התעלה, חטיבת אמנון, על צומת "לכסיקון"-טירטור". כיבוש הצומת נדרש לשם הרחבת איזור הצליחה (בצדנו) כלפי צפון, וגם להעביר דרכה אמצעי-צליחה מסויימים.

פרשת קרב זה כבר פורסמה בהרחבה

ולכל המבקרים הרבים שם, בתקופה של-אחר הפסקת-האש, זכורה תמונת הקבוצות אתה צומת. המיתחם המצרי, שעצר את הטנקים והקיז דם כה רב, לא היה מבוזר ומחופר היטב מראש, אלא גערך והוכן בחיפזון. עמדות וזרותות התולרים ומטולי האר-פיג'י, אשר מהם קלעו (באמצעות מכשירי ראית-לילה) אל הטנקים שלנו, כמו עמדות הטנקים המצריים הסמוכות, היו כולן רדודות, חסרות מחפה-ראש ולא היו מאורגנות כמוצבייהגנה של ממש. שונה סיפורה של צומת "צח", ממערב לתעלה, בדרך מראש-הגשר אל פאיד. שם, עצר מערך חפרו ולא גדול של חי"ר מצרי את התקדמות הטנקים שלנו, עד שהוועקה פלוגת צנחנים, מחטיבת דני מט, ותקפה, לאחר תיכנון מהיר, תוך מחצית השעה לערך היתה הצומת החיונית בידינו, והי טנקים יכלו להמשיך לכונן פאיד.

בלא סיכון מיוחד ניתן לקבוע, כי יעילות הלחימה כולה — ובכלל זה (או בראש ובראשונה) יעילות לחימת הטני קים — היתה גדולה פי כמה, אילו כללו יחידותיהם לפחות אמצעי-סיוע אורגניים; וחשוב יותר, אילו שיעור הטנקים בתוך עוצבות "השריון" היה קטן במידה ניכרת, ובמקומם היה גדל שיעורם של החי"ר, המרגמות והארטילריה.

לפי כל התיאורים, מנתה "אוגדת סיני" המקורית כ-300 טנקים — כמות אדירה של טנקים באוגדה אחת. אבל כמות האר-טילריה שלה היתה מגוחכת. לצרכי לחימה, חסרה האוגדה, למעשה, כל אלמנט חי"ר ("רגלי" או חר"מ"ש) של ממש — מה שהיה בידיה הושקע באיוש המוצבים וכן בתפי קדייצעה, או בתפקידי-לחימה שוליים. כור חה של עוצבה זו היה עולה כמה מונים, ויכולתה לבלום את הבריגים, או להאיטם, היתה גדלה ביותר, אילו נשמר בה היחס הסכמאטי, המקובל בצבאות, בין שלוש האלמנטים הללו — על כל גדודי-טנקים באוגדת "שריון" — גדוד רגלים וגדוד ארטילריה, מלבד המרגמות היחידתיות. אידיאלית, מוטב היה אילו היה האיוון המבוקש מושג באמצעות תוספת מתאימה של חי"ר, ארטי לריה ומרגמות. אבל אם נניח כי, מסיבות שונות, לא ניתן הדבר, הרי צריך ונכון היה לאזן את הי אוגדה על-ידי קיצוץ כוח הטנקים שזה אפילו כדי שני שלישי או מחי ציית מגודלו, והוספת שאר האלמנטי טים "על השבון" הטנקים.

במבט לאחור, ודאי מבינים רבים וטובים מה היה עליהם לדעת היטב מלכתחילה, אילו טרחו ללמוד את הלקחים הרלבנטיים: קיצוץ 100 טנקים ממצבת "אוגדת סיני", תמורת שני גדודי רגלים של ממש, שני גדודי ארטילריה ועוד מרגמות בינוניות מתייעות (120.81 מ"מ) — נאמר, 60 ב-מיספר — היה גורם וביכולתה לספל במצרים, ביותר בעוצמתה וביכולתה לתפל במצרים, ואגב, ראוי לדעת כי במחיר "טנק מערכת" אחד (פוטון או סנטוריון משופר) ניתן היה, לפחות או, לרכוש 20-30 מרגמות בינוניות, על זחלמיהן.

הקטנת אלמנט הטנקים בעוצבת-היבשה ה"טנקאית" מדי ומיהלת-הכיכול בחי"ר הי בארטילריה, איננה מפחיתה את מידת הי השפעה של הטנקים בשדה-הקרב. להיפך, מהילה זו מגבירה את חופש פעולת הטני (המשך בעמוד 46)

לקיץ חפשי ומשוחררו!
מלאי
ושלחי התלוש הרציב
ותקבלי ברואר חור
ארוות שו חנים של
טמפוני o.b.
בצרוף עלון הסכרה.

o.b.
הטמפון הקטן שכבש
את העולם,
נתן לך הרגשת בטחון
וחופש.
תוכלי לרחוץ בביקני,
לרקוד, לטייל
ולטבול באמבט
כל החורש בבטחון מלא -
ללא חשש.

o.b.
בעל כושר ספיגה
הטוב בעולם, ביצ גדלים:
מנוני, לנערות, לבתולות
ולנשים עם דימום מועט.
נורמל: למרבית הנשים
אקסטרא: לנשים
עם דימום רב.

לכבוד
אוניברסיטת תל אביב
ת.ר. 1112, חיפה
אכש לשלוח לי ארוות שו
של טמפוני o.b.
שם _____
גול _____ עיר _____
רחוב _____ מס _____
אני משתמשת בטמפונים כ/לא
(מחקי המיותר)
מתוצרת _____

